Ч. 231. Пятниця 2 падолиста (20 жовтня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

П. Міністер бар. Еренталь в Будапешті. — Сербско-австрийский митовий спір. — Гостина російского міністра справ заграничних в Парижи. — Кольонізация в Америці. — З Росиї.

П. Міністер справ заграничних бар. Еренталь конферував передвчера в Будапешті від години $10^1/_2$ до $2^1/_2$ по полудни з президентом кабінету дром Векерле, почім зложив візити прочим угорским міністрам, а не заставши їх, полишив свої візитові карти. О годині 6 вечером був бар. Еренталь на обіді, данім в его честь президентом кабінету, а о годині 10 вечером від'їхав до Відня.

Митовий спір між Австро-Угорщиною а Сербією займає дальше сербску скупштину. На засіданю дня 29 с. м. говорив социяліст Лапцевич, що Австро-Угорщина ніколи не з'уживала сербскої продукциї, а була лише посередником з дальшими ринками збуту. Отже тепер треба би виглядіти ті ринки збуту і так порозуміти ся з ними, аби посередництво Австро-Угорщини показало ся злишним. Перед вигляданем нових набувців треба насамперед сотворити нові дороги комунікацийні в краю, що дуже причинить ся до піднесеня народного добробуту. Нинішний стан невиносимий. Внаслідок нужди в многих околицях асентерункові комісиї відкидають 70% ставляючих ся до войска, задля фізичної неспосібности, а сухоти нищать цілі села. Правительство манило себе, гадаючи, що Австро-Угорщина для обіцяних 26 міліонів пожертвує свої жизненні інтереси. Впрочім який-небудь договор буде заключений з Австро-Угорщиною, то буде він все для Сербії означати економічну зависимість. — Молодорадикальний посол Ісакович зазначив, що при помочи гроший не виглядає ся нових торговельних доріг. Сербский вивіз вибирав напрям на Австру-Угорщину, бо то природна дорога. Коли правительство глядає тепер нових доріг, то не єсть се его заслугою, лише вислідом простої конечности. — Старорадикал Гаврович казав, що був то щасливий для Сербії день, коли замкнено границю від сторони Австро-Угорщини. Сербске збіже і овочі будуть мати в сім році ліпшу ціну, як в часах, коли обовязував договор з Австро-Угорщиною. Бесідник уважає патріотичним обовязком не вдавати ся в ніякі торговельні переговори з Австро-Угорщиною.

Париский „Matin“ довідує ся, що російский міністер заграничних справ Ізвольский прибув в тій цїли до Парижа, аби захитаний в послідних часах французско-російский союз скріпити. Рівночасно мав він француcкому правительству дати пізнати, що петербургский амбасадор Бомпар не єсть чоловіком, котрий умів би працюватати над скріпленем подвійного союза. Бомпар надто сторонить від аристократичного товариства в Петербурзї, а радше симпатизує з лїбералами, а також торговельними і промисловими кругами. Але — додає „Matin“ — Ізвольский не мав нагоди предложити тих обжаловань, бо в рішаючих кругах дали єму зрозуміти, що міністер заграничних не може брати за зле свому амбасадорови та, що він перед усім стереже промислових і фінансових інтересів Франциї з Росиєю.

В Америці займають ся тепер справою переведеня сьвідомої цїли кольонізацийної політики. З тої причини в ріжних державах Північної Америки стреміли властителї землї до утвореня трусту, котрий би великими средствами переводив кольонізацию на німецкий лад. Переговори треваючі цїлий рік 1905 в справі утвореня трусту полишили ся без успіху; натомість тепер злучили ся більші властителї землї в Сполучених Державах в одно велике товариство під назвою: American Colonisation Company. Товариство має 7,800.000 морґів землї, з чого поки що 1,400.000 морґів єсть готових до кольонізациї. Товариство наміряє будувати власними средствами дороги, церкви і школи. Земля призначена до кольонізациї лежить над озером Горішним і Мічіґен, котрі мають получене з пристанию Нового Йорку. Цїлий той простір покритий єсть сильно розгалузеною сїтию зелїзниць. Велику часть краю

Шість листів.

(З німецкого — Генриха Біндера).

Є люди, котрим не щастить ся на сьвітї. До таких людий належав дядько Федір. Его назвиско не належить до річи, бо він був послідний у своїм роді. Федір не мав дітий. Не був навіть жонатий. Словом, єму недоставало всего, що для горожанина конче потрібне.

Зате він був безмежно добродушний. І то навіть по своїй смерти. Добродушність по смерти проявляє ся в завіщаню, а завіщане дядька Федора було таке:

„Дорогий сестрінку Петре! Коли держиш в своїх руках отсе письмо, дядька Федора вже нема. Він буяє в облаках понад тобою і твоїми ділами, вільний від земских терпінь. Ти робив мені богато прикростий. Як тогди, 25-го падолиста приняла мене старого та немічного твоя родина, я гадав, що бодай на старість дiжду ся від своєї рідні потіхи. Та я помилив ся! Ти був для мене суворий, а твоя жінка не мала до мене серця. Ви сповнили свій обовязок: приняли до себе бідного свояка. А чому? Ви гадали певно: Мусимо его приняти, инакше стане тягарем громади, а то був би встид для нас! І настали для мене гіркі часи, які ледви можна було витримати. Кождий кусок, який я їв — а мені на жаль не хибувало апетиту — мені випоминали. Стовк ваш хлопчина посудину, всі казали: дядько Федір то зробив! А показало ся, що тогди я був деінде, то все таки я був винен, бо не уважав як слїд на дитину. Коли золота рибка лежала нежива на дні вази, то очивидно попіл мого циґара упав був у воду. Я доказав, що курив лише люльку, ну, то був саме попіл з люльки. Коли ваша дитина не дала в звичайній порі доказу, що єї травлене в порядку, то вина була тілько по стороні дядька. Бо він вашого ангелика — так ви звали свою дитину — за богато або за мало колисав. Т. впрочім ви самі знаєте, що ви зі мною виробляли. А чому так? Відповідь дуже проста: бо я був бідний! Або ліпше сказати: бо ви гадали, що я бідний. Тепер я вам скажу, що ви помиляли ся. Чоловік, котрого ви поштуркували, обиджали, лаяли і на всї способи єму допікали, той чоловік мав і має маєток в сумі 125.000 марок (словами: сто двайцять пять тисяч марок). І хотяй ви на то не заслужили, одержите мій маєток в спадщинї. Видите, отсе моя відплата! Так, я бачу у вас тепер слези жалю та вдячности. Я дивлю ся тепер на вас. Але наперед мусите відбути час проби. Мій маєток лежить в цінних паперах в однім місци, про котре крім мене ніхто на сьвітї не знає. Я зложив у банкира — знаєте фірму Шульт і Вельде — там зложив я шість листів. В однім з тих листів подане місце, де спочиває мій маєток. Банкир зобовязав ся під словом чести що року на 25-го падолиста — бо того дня я став членом вашої родини — видати вам один з тих шістьох листів. І то зовсім після твого вибору... Всї шість мають однакові куверти. Але борони тебе Боже старатись прийти в посїдане маєтку иньшою дорогою! Тодї станесь так, що весь маєток пронаде. Надіючись, що вже за першим разом витягнеш добрий лист, прощаю тобі і твоїй родині

ваш дядько Федір“.

По прочитаню того зворушливого доказу безмежної добродушности, із слезами під конець, настала страшна сцена. Петро докоряв жінці, що все була така безсердечна для дядька, а жінка виговорювала на строге поведенє чоловіка супротив него. Суперечка скінчилась угодою, що як лише дістануть гроші, то сейчас поставлять дядькови великий нагробник...

Надійшов 25-ий падолиста. Вже два дни перед тим Петро не міг нічого їсти, а два тижні наперед не міг спокійно проспати одної ночи.

О год. 8 рано отворено банкову контору. Петро, що вже від семої години ходив неспокійно попід величавий будинок, війшов пів мінути по осьмій до каси.

Перед него поклали шість листів. Все кружило в его очах. З відверненою головою вхопив навмання оден лист. Так звеліла єму жінка, котра знов дізнала ся про се від кабалярки.

Тремтячими руками розірвав куверту. Букви танцювали перед его очима, але він напружив усю свою увагу, так що міг відчитати:

„Мої дорогі! Не судіть ніколи чоловіка по его одяжи. Найбіднійший жебрак може бути богачем. Се на нині. На другий рік певно вам

покривають ліси. Тепер на тім просторі мешкають Шведи, Німці і Поляки. Єсть намір задержати окремий простір землі для поселенців з Галичини і Угорщини та для лісних робітників.

Про замах коло Вознесеньского моста пишуть ще з Петербурга: Петербургска поліция була приготовлена на замах, бо дістала донесеня, що буде сповнений замах на великі розміри, і з свого боку остерегла банки. Мимо того упали жертвою державні гроші. Серед заколоту зрабовано около мілион марок в паперах. Замітне те, що то стало ся в часі скріпленої охорони. З ранених осіб дві умерло. Увязнено богато осіб, між котрими суть студенти, робітники а навіть кількох урядників, супроводжаючих транспорт гроший. Виновники зрабували як-раз ті гроші, котрі легко можна було зміняти без звернення підозріня; видко, що добре були поінформовані.

Новинки.

Львів, дня 1-го падолиста 1906.

— Іменованя. Є. Вел. Цісар іменував радника висшого суду краевого у Львові Б. Жарского і віцепрезидента суду окружного в Коломиї Ігн. Фідо, радниками Двору при найвисшім трибуналі касацийнім. — II. Міністер торговлї іменував в дирекциї почт у Львові: комісарів: Фр. Пательского секретарем, а Казим. Мокрицкого старшим комісарем. — II. Міністер просьвіти іменував М. Шарловску тимчасовою учителькою головною при учительській семинариї в Перемишли.

— З львівскої архієпархії. О. Павло Дудик дістав канонїчну институцию на Воробіївку і о. Стефан Лежогубский на Дитятин. — Завідательства одержали: оо. Володимир Давидяк в Ганївцях, Тит Глїбовицкий в Луці малій, Петро Процик в Лукавиці нижній, Клявдий Сніжиньский в Скоморохах старих і Николай Мриглодович в Дрищеві. — О. Андрей Гаврищак одержав сотрудництво при соборній церкві св. Юрия у Львові. — Крилошаньскі відзнаки дістав о. Михайло Бачиньский, парох в Григорові.

— Огонь. Дня 23 жовтня пополудни вибух огонь в Гологорах і знищив майно шістнайцяти господарів. Згоріло около 50 будинків. — В місцевости Ґльогорач коло Араду на Угорщині вибух сеї ночи великий огонь. Майже в однїй хвили 30 домів стануло в полумїни і єсть обава, що вигорить цїла місцевість, бо страшенний вихор розносить огонь і утрудняє дуже гашене.

— Широкко. З Кастельнуово доносять: Вчера вечером лютив ся на дальматиньскім побережу страшний вихор і наробив великої шкоди. Потерпіло богато домів і городів. Вихор вирвав дерева з корінем і ломив ниї. Стоячі в пристани кораблї по части порозбивало. Італїяньский пароход „Бриндізі" застряг на мілині і розбив ся; в его стіні зробила ся величезна діра на кілька метрів велика. Вихор перевернув в поли 4 вагони поїзду зелїзничого.

— Шапіра грозить. Хитрий фальшівник банкнотів, видячи, що вже не може видобути ся з лапки, в яку попав, пробує ще як той хитрий лис послїдного якогось способу, хоч переконаний, що то єму нїчого не поможе. Коли відчитано вирок і президент хотів закрити розправу, відозвав ся Шапіра: Пане президенте, я маю ще щось сказати! — Президент: Розправа скінчила ся! — Шапіра: Я маю вам щось сказати, від чого вам аж дивно стане! — Президент: Я не хочу нїчого чути. Відвести обжалованого! — Шапіра пустив ся тодї відходити, а обернувшись ще до трибуналу, сказав: Ви не лиш мене засудили, але зі мною ще й когось другого! — Коло дверий обернув ся Шапіра ще раз і грозячи кулаком, крикнув: Будете дивувати ся, ви ще когось засудили. — Вчера зголосив ся він до президента трибуналу і сказав єму, що був вже три рази засуджений на вязницю і за кождий раз згинув якийсь монарх або стало ся якесь нещасте. Так буде й тепер і він звертає на то увагу президента. Президент приняв се до особистої відомости і на тім скінчило ся.

— Страшна катастрофа. Коло Плїсентвіль в державі Ню-Джерзі в північній Америці, стала ся дня 27 жовтня страшна катастрофа на зелїзници. Від міста Атлянтік-Сіті в сторону як Плїсентвіль іде зелїзниця, котра переходить через залив, над котрим єсть уставлений зводжений міст. За кождий раз, коли має туди їхати поїзд, спускають міст, на котрім знаходять ся шини і уставляють его так, щоби ті шини сходили ся докладно з шинами на суши. Згаданого дня стало ся так, що шини на мості стояли висше як на суши, а в наслїдок того поїзд, що надїхав в великою скоростию, вискочив з шин і вози злетїли у воду. Згинуло 60 людий, а 20 було покалїчених. Що при тім діяло ся, трудно описати. Многі люди вийшли з тої катастрофи з житем лиш завдяки притомности якогось подорожного Дімера. Він сидів підчас катастрофи в першім вагонї і так розповідає: Коли вагони вискочили із шин, пустились всї пасажири перепуджені до виходів. Жінки страшно кричали; якась жінка била кулаками якогось мужчину, щоби охоронити свою дитину. Коли перші вагони впали у воду, Дімер вибив вікно, але не міг вилїзти, бо хтось зловив був его за ліву ногу; він перетягнув правою і так видобув ся та підплив аж до моста. В тій хвили впав третий віз і мало що его не забив. Мимо того поплив він до того вагона, вибив вікно ногами і так виратував людий. Дальший віз, коли тамті пішли під воду, повис до половини на суши. Гальмівничий Вуд, що був в тім возї, побіг тодї борзенько на зад воза і отворив двері, та стоячи на плятформі, помагав всім пасажирам злазити з воза, хоч віз готов був кождої хвилї злетїти у воду. Ледви що послїдний пасажир вийшов з воза, як віз впав у воду а з ним і той гальмівничий, люди, що збігли ся на поміч, виратували его опісля. Якась жінка, котрій удало ся виратувати ся з води, пірнула зараз знов під воду, щоби ратувати свого чоловіка; она знайшла якесь тїло, видобула на верх, але то був якийсь чужий чоловік. Відважна жінка поринала так ще три рази і аж за четвертим видобула свого чоловіка, котрого витягнула щасливо на беріг.

— Американьскі дурисьвіти. В маю с. р. розійшла ся по Львові сензацийна вість, що аплікант краевого Видїлу, п. Новицкий, одержав американьску спадщину 80 мілїонів корон. Кілька днів опісля у Львові не говорено о нїчім иншім, як що щасливий спадкоємець поїхав до Америки, щоб відобрати мілїони, а рівночасно й инші Новицкі, між ними також драматичний артист з Варшави, виступили з претенсиями до тої спадщини. Тепер американьский Kuryer Polski, що виходить в Мільвокі, доносить, що вість про сю спадщину була лише примана, кинена вмкими обманцями на наївних людий. Кілька літ тому — пише згадана ґазета — в Мільвокі управляла факторский бізнес нїби то адвокатска фірма Balcon & Co. Єї члени були Европейцями. Тоті бізнесісти помістили в кількох галицких дневниках ось-яку оповістку: „Глядає ся спадкоємців. В Сполучених державах північної Америки помер Михайло Новицкий, що полишив своїм спадкоємцям в Европі 20.000.000 долярів або 80 мілїонів корон австрийскої валюти. Спадкоємці мають зголосити ся до адвокацкої фірми Balcon & Co, Milwaukee, Wis., A. S. A." Зараз потім появили ся в деяких галицких дневниках шпальтові вісти про великі честности пок. Новицкого, що в Америці завдяки незвичайній підприємчивости, вмкости в бізнесї, величезним здібностям, витревалій праци та незрівняній ощадности зумів доробити ся мілїонового майна. На наслїдки тої оповістки не треба було довго ждати. Кожда европейска почта приносила їм десятки листів від ріжних нїби свояків пок. М. Новицкого, якого лише утворила уява американьских дурисьвітів. На кождий лист наївних спадкоємців фікцийного польско-амер. мілїонера фірма Balcon & Co. відповідала раз, другий і третий, а за кождим разом домагалось все більшої суми „за працю около мілїонової спадщини". Наївні „спадкоємці", легкодушні жертви мантіїв, надсилали тій „адвокатскій" фірмі „гонорарі" за „гонорарями" і в той спосіб справа мілїонової спадщини тягла ся цїлі місяцї. Вкінци, коли фірма Balcon & Co. зібрала досить поважну

пощастить ся витягнути добрий лист. Ваш вуйко Федір".

В роздразненю помяв Петро лист, стискаючи сильно кулак, і кинув его на улицю, що в падолисті зовсім не була суха. Та вскорі він підніс лист назад і пригноблений пішов до дому. Того дня вибухла знов між чоловіком а жінкою суперечка, а взаїмні докори і обжалуваня мало не скінчили ся розлукою.

І знов минув один рік.

Вже три дні наперед Петро нїчого не їв і три тижні майже нїчого не спав.

Повторила ся та сама сцена, що й першого року. Лишень тепер лист звучав:

„Мої дорогі! Чоловік є благородний і добрий. Ваш дядько Федір".

Того дня не говорили взагалї нїчого.

Так знов минув оден рік і знов календар показував одностайно 25-го падолиста.

Вже чотири дні наперед Петро нїчого не їв, а чотири тижні наперед мало що спав.

І як за першими двома разами Петро держав в тремтячих руках кусник паперу, на котрім для відміни читав:

„Мій дорогий! Що судьба дає, зноси! Хто терпен, той спасен. Поздоровляє вас дядько Федір".

Того дня сердегу дядька страшно проклинали. Але з часом Петро успокоїв ся і сказав собі: Тепер лишаєсь там лишень три листи, ну, та й вже не далекий час, коли дістану властивий лист...

А час летів стрілою і знов прийшов день 25 падолиста. Король їв добре і ще ліпше спав. Пішов спокійно до банку і зовсім спокійно взяв лист та став читати:

„Ах, ви поховали доброго чоловіка! Жаль вам за ним? Сердечний привіт з далекого сьвіта — дядько Федір".

Того дня говорено про дядька Федора як найкраще. Бо й праведна була се душа. Лиш треба було его розуміти. Дивак був. І могло се тревати в найгіршім разї лише два роки!

Петро почав розпоряджати своїм майном. В приступі добродійности жертвував на огневу сторожу 200 марок. Носив ся навіть з гадкою продати свій інтерес, ще й так не дуже добре йшов. Та й нащо єму его тепер?

Між тим прийшов знову день 25 падолиста.

З веселою усьмішкою ішов Петро перед полуднем до банкової контори. І він зовсім не розчарував ся, коли в пятім листї читав:

„Не забувайте робити добрих діл, бо се подобаєсь Богу. Ваш дядько Федір".

Так, він був в праві, той добрячий дядько. І тепер Петро призадумав ся над своїм обовязком супротив помершого. Звелїв поставити єму нагробник з мармору, що коштував 750 марок! Злотими буквами було написане: „Незабутньому, доброму дядькови Федорови". А на другій сторонї стояло: „Любов не кінчить ся нїколи".

А що нанивув ся купець, Петро продав свій інтерес. Що більше, він пішов за модою і купив собі самоїзд. Лишалось тільки пару місяців. А проте, як той короткий час минав поволи...

І знов загостив день 25 падолиста. Петро сим разом не їв знов від двох днїв і не спав одної ночи спокійно від двох тиждни́в.

Можна собі уявити — сеж мусїло рішити ся, тепер, за послїдним разом.

Петро мусів присягати своїй жінцї на небо, що принесе до дому лист нерозпечатаний...

І так зробив...

Тремтячими руками і майже в горячці розвинули лист та читали:

„Мої дорогі! Я розумію вашу нетерпеливість. Ви аж горите з цїкавости, що до місця, де находить ся ваша правна власність, що вам по справедливости припала. Се місце означене докладно в 151-ім псальмі, в першій стрічці. Шукайте там а знайдете то місце. Поздоровляє вас вопослїдне ваш дядько Федір".

Тремтячи на цїлім тїлі, в горячковім роздразненю кинули ся обоє на псалтиру.

Дрожачими пальцями перекидали листки. Псалом 151-ий...

„Всякоє дихапіє да хвалить Господа" — так каже 151-ий псалом і більше нема в нім нїчого...

сумку „гонорарів“ і коли почула, що ґрунт під її ногами стаєсь непевним, щезла з Мільвокі і незвістно де знову виринула, щоб там опять глядати нових жертв якогось нового обманьства. На кілько ті дурисьвіти натягнули всіх Новицких з Галичини обіцянкою мілїонової спадщини, не знати точно, але се певне, що та фірма довгі літа не потрібувати-ме жити в голоді та холоді. Мілїонова спадщина Новицкого добре поставила її на ноги. Фікцийна та спадщина блукає ся в памяти галицких Новицких ще до нині. Сьвідчить про се лист, який одержав тутешний австрийский консуль від д-ра Б. Микевича в Кракові, котрий просить о інформациї про М. Новицкого та фірму Balcon & Co. Консуль відповів д-рови Микевичеви згідно з правдою. Можна собі уявити, яке буде розчароване всїх свояків фікцийного Новицкого і претендентів до его мілїонового майна.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** Саля „Сокола“. Початок о $7^{1}/_{2}$ вечером. Білети продає торговля п. Рогозиньского. (Абонамент на 6 вистав під ряд 10 К). В суботу дня 3. падолиста „Ямарі“ опера в 3 діях Целлера. В недїлю дня 4. падолиста „Нещасне коханя“ народний образ зі співами і танцями в 5 діях Манька.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: По поводу переповненя складовиск на стациї Стрий внаслідок надзвичайного напливу товарів і задля повільного відбору посилок через адресатів — скорочує ся від дня 1 падолиста с. р. по мисли §. 69 (7) реґуляміну руху і з застереженем затвердженя сего через ц. к. мінїстерство зелїзниць, час вільний від складового при відборі товарів через адресатів з 4 на два дни і підвисшає ся приписане тарифою складове о 50 прц.

— З днем 1. падолиста с. р. продовжає ся час важности білетів зіставальних а то для їзд від 600 до 3000 км. до 60 днів, для їзд від 3001 до 5000 км. до 90 днів, а для їзд понад 5000 км. до 120 днів.

Телеґрами.

Відень 1 падолиста. Вчера вечером відбув ся у Монарха в Шинбруні обід, в котрім взяли участь перебуваючі у Відни анґлїйскі офіцири Ферґуан і Ретон, анґлїйский повновластник Бурбі, войсковий аташе Ток, мінїстер війни, командант віденьского корпуса, ґенеральний інспектор кавалериї і достойники двірскі.

Відень 1 падолиста. W. Ztg. оголосила санкционований закон в справі удержавненя Північної зелїзницї.

Петербург 1 падолиста. (П. А.) Крім вироків смерти виконаних на 8 участниках нападу коло Вознесеньского мосту виконано вироки на 5 особах (в тім на 2 жінках і 2 вояках) засуджених на смерть за намірений замах за помочию бомб на военний трибунал в Кронштадтї. Страчено також участника збройного нападу на якийсь склеп корінний.

Цетинє 1 падолиста. Депутовані першого чорногорского парляменту зібрали ся вчера по богослуженю в церкві і вибрали комісию, котра має перевести верифікацию виборів. По виборі президиї і инших формальностях буде чорногорска скупштина офіцияльно відкрита.

Петербург 1 падолиста. Московскї часописи подали звістку мовби то вкрадено акти слїдчі в справі розрухів робітничих в Москві з грудня 1905. Отже тота звістка єсть неправдива. Процес карний в повисшій справі відбуде ся з кінцем падолиста.

Петербург 1 падолиста. (П. А.) Тутешний унїверситет був лиш вчера замкнений. Нині відбувають ся виклади зовсїм правильно.

Москва 1 падолиста. (П. А.) На основі розпорядженя ректора унїверситет замкнено до падолиста.

Ню-Йорк 1 падолиста. Арештовано тут знану анархістку Ґольдман і 10 инших анархісток за участь в зборах, на котрих Чолґоша, страченого за убите президента Мек Кінлїя, названо „мучеником“. По арештованю прийшло до короткої бійки, заким арештованих удало ся відвести до арешту.

Петербург 1 падолиста. З причини відбувшого ся дня 29 м. м. віча студентів рада професорів видала до студентів відозву, в котрій вказує на те, що то віче відбуло ся без дозволу ректора, що віче нарушило обовязуючі для студентских зборів приписи. Коли би то повторило ся рада професорів буде мусїла унїверситет замкнути.

Петербург 1 падолиста. „Русскій Інвалід“ доносить, що командуючий 5 корпусом армії бар. Меллєр-Закомельский іменований тимчасовим ґенерал-ґубернатором надбалтийских провінций.

Москва 1 падолиста. Вчера на тутешнім унїверситетї вибухли великі розрухи. Ректор замкнув унїверситет до дня 12 падолиста.

Курс львівский.

Дня 31-го жовтня 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	576·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	160·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·—	110·70
Банку гіпот $4^{1}/_{2}\%$	100·20	100·90
$4^{1}/_{2}\%$ листи застав. Банку краєв.	100·50	101·20
4% листи застав. Банку краєв. .	97·30	98·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·30	—·—
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ літ.	99·40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	97·30	98·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·50	99·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}\%$ . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·50	97·20
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·30	98·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·80	96·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	45·75	47·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·40	29·20
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	54·—	60·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·30	23·30
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·30	117·90
Долар американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).